

максимально наблизитися до реальних умов виконання майбутньої перекладацької діяльності студентами.

НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДИСТАНЦІЙНОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ

О. М. Коросташов, к. ю. н., доцент

Вищий навчальний заклад Укоопспілки «Полтавський університет економіки і торгівлі»

На думку фахівців, у сучасний період перед освітніми системами постає багато проблем. Традиційні технології як очного, так і заочного навчання не в змозі задовольнити потребу всієї молоді в отриманні вищої освіти, у зв'язку з чим у світі спостерігається тенденція стрімкого зростання чисельності студентів, які навчаються з використанням інформаційно-комунікаційних технологій. Водночас зростає чисельність вищих навчальних закладів, які використовують у своїй діяльності дистанційні технології навчання

Найбільш істотними джерелами нормативно-правового регулювання дистанційної освіти в Україні є Закони України «Про освіту» від 23 травня 1991 р., «Про вищу освіту» від 1 липня 2014 р., «Про національну програму інформатизації» від 4 лютого 1998 р., «Про основні засади розвитку інформаційного суспільства в Україні на 2007–2015 роки» від 9 січня 2007 р., Укази Президента України «Про заходи щодо розвитку національної складової глобальної інформаційної мережі Інтернет та забезпечення широкого доступу до цієї мережі в Україні» від 31 липня 2000 р., «Про заходи щодо забезпечення пріоритетного розвитку освіти в Україні» від 30 вересня 2010 р., Постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження Програми розвитку системи дистанційного навчання на 2004–2006 роки» від 23 вересня 2003 р., «Про затвердження Державної програми «Інформаційні та комунікаційні технології в освіті і науці» на 2006–2010 роки» від 7 грудня 2005 р., Постанови Верховної Ради України «Про затвердження Завдань Національної програми інформатизації на 2000–2002 роки» від 6 липня 2000 р., «Про затвердження завдань Національної програми інформатизації на 2006–2008 роки» від 4 листопада 2005 р., «Концепція розвитку дистанційної освіти в Україні» затверджена Наказом МОН

України від 20 грудня 2000 р., Наказ МОН України «Про створення Українського центру дистанційної освіти» від 7 липня 2000 р., Рішення Колегії МОН України «Про стан і перспективи розвитку дистанційного навчання в Україні» від 23 червня 2005 р., «Положення про дистанційне навчання», затверджене наказом МОН України від 25 квітня 2013 р. та інші нормативно-правові акти.

Згідно з «Положенням про дистанційне навчання», метою дистанційного навчання є надання освітніх послуг шляхом застосування у навчанні сучасних інформаційно-комунікаційних технологій за певними освітніми або освітньо-кваліфікаційними рівнями відповідно до державних стандартів освіти; за програмами підготовки громадян до вступу у навчальні заклади, підготовки іноземців та підвищення кваліфікації працівників.

Завданням дистанційного навчання суб'єкт правотворчості доцільно визначає забезпечення громадянам можливості реалізації конституційного права на здобуття освіти та професійної кваліфікації, підвищення кваліфікації незалежно від статі, раси, національності, соціального і майнового стану, роду та характеру занять, світоглядних переконань, належності до партій, ставлення до релігії, віросповідання, стану здоров'я, місця проживання відповідно до їх здібностей.

На рівні законодавчих нормативно-правових актів дистанційне навчання згадується лише побіжно або взагалі не згадується. Так, Законом України «Про освіту» (ст. 42) передбачено, що підготовка фахівців у вищих навчальних закладах може проводитися з відривом (очна), без відриву від виробництва (вечірня, заочна), шляхом поєднання цих форм, а з окремих спеціальностей – екстерном.

Відповідно до ст. 49 Закону України «Про вищу освіту» навчання у вищих навчальних закладах здійснюється за такими формами: 1) очна (денна, вечірня); 2) заочна (дистанційна). Форми навчання можуть поєднуватися.

Підзаконні нормативно-правові акти, що регламентують відносини дистанційної освіти та дистанційного навчання, як уявляється, потребують удосконалення.

Зокрема, хоча «Положення про дистанційне навчання», затверджене наказом МОН України від 25 квітня 2013 р., на нашу думку, є більш ґрунтовним, чітким і структурованим, порівняно із «Положенням про дистанційне навчання», затвер-

дженим наказом МОН України від 21 січня 2004 р. (втратило чинність), окремі його положення є дискусійними.

Таким чином, враховуючи думку фахівців, що правова визначеність системи дистанційної освіти це крок до побудови в Україні інформаційного суспільства, входження нашої держави до світового освітнього простору, уявляється необхідним прийняття окремого Закону України «Про освіту за дистанційними технологіями навчання», а також удосконалити відповідні підзаконні нормативно-правові акти.

ПІДГОТОВКА СПЕЦІАЛІСТІВ ФАРМАЦІЇ ЗА ДИСТАНЦІЙНОЮ ФОРМОЮ НАВЧАННЯ

А. А. Котвіцька, д. фарм. н., професор, перший проректор НФаУ;

Л. В. Галій, д. фарм. н., доцент, декан фармацевтичного факультету № 2;

Л. М. Віннік, доцент, заступник ректора з навчальної роботи
Національний фармацевтичний університет, м. Харків

Жорстка конкуренція на внутрішньому ринку освітніх послуг, боротьба за потенційних студентів вже навіть із закордонними навчальними закладами, вимагає ВНЗ України впроваджувати сучасні, більш прогресивні, індивідуалізовані форми навчання, до яких, безумовно, належить дистанційне навчання. Розуміючи зазначений аспект, Національний фармацевтичний університет (НФаУ) спрямовує значні зусилля у напрямі отримання офіційного дозволу МОН України на дистанційну форму навчання.

Протягом останніх п'яти років близько 200 науково-педагогічних працівників університету підвищили кваліфікацію у галузі організації та використання дистанційних технологій у навчанні. Організаторами курсів підвищення кваліфікації виступили НТУ «КПІ», НТУ «ХПІ», Університет економіки та права КРОК (м. Київ).

При Центральній методичній раді НФаУ створено циклову методичну комісію з дистанційного навчання, яка, відповідно до Положення, здійснює експертизу дистанційних курсів.

Постійно оновлюється матеріально-технічна база університету, зокрема для розвитку дистанційних технологій у 2016 році було закуплено 350 комп'ютерів та обладнано 2 нові відеостудії.